

Tribuna lliure

La raó allà on sigui

per

ORENCI VALLS

CAL recollir el plany dels titulars, els eterns arreconats de l'estament mèdic. El ferm pessimisme que plana per les contrades catalanes, en res diferent a la decepció general dels titulars espanyols, s'ha aguditzat darrerament per la desillusió produïda al constituir-se la vida autonòmica de la nostra terra i no ésser demanada la col·laboració oferta.

No té res d'estrany, doncs, que el company Hosta es faci ressò del pessimisme que arreu se sent i l'exposi en forma clara a les pàgines d'aquest BUTLLETÍ, ja que del Sindicat hem rebut les màximes satisfaccions i a ell acudim en les greus circumstàncies.

Com a directiu de "Sanitat Catalana", i més com a convençut de l'acció col·lectiva que des del Sindicat pot emprendre's, vull acompanyar el company Hosta en el front únic que ha de dur-nos la victòria.

El defecte principal dels metges forans és la desatenció als afers professionals, que sols ens recordem de resoldre'ls quan perilla la nostra situació. La desafecció, cal declarar-ho, no ve per falta de voluntat i intel·ligència; quasi sempre és produïda per la dificultat del contacte constant entre els professionals, escampats per les contrades i sense el nexa indispensable. La desorientació constant que en totes ocasions ha demostrat l'estament mèdico-rural desapareixeria en el moment que s'establís l'òrgan que mereixés l'absoluta confiança dels militants.

S'ha promès tant als titulars, que es fa difícil recaptar els vots necessaris per a una acció conjunta. Les decepcions que reben els directius a l'enfrontar-se amb la rigidesa dels organismes estatals no arriba a coneixement dels associats, i

per això, sovint es pren per falta d'activitat el que més aviat és efecte d'obstacles insuperables.

No és justificació d'actuacions pròpies, ja que el poc temps que porto de directiu me n'excusa, sinó per l'evidència de comprovació en companys abnegats que han merescut la confiança dels associats. Sovint alienem la voluntat i esperem dels companys directius allò que nosaltres hauríem de fer, constantment, des dels nostres llocs. Per això, quan hom veu allunyar-se de la Presidència el company, al qual havia dipositat l'estament, tota la seva confiança, no és estrany que aquest senti el collapse que acompanya la fallida d'un òrgan principal. Però la vida és un continuat renaixement i és deure de tots refer-nos i actuar sense defalliments. Cal reflexió i prevenir les repeticions. Perquè menys hauríem sentit els efectes si l'ajuda dels associats hagués estat en tot temps efectiva.

Confiem que la dimissió del Dr. Mestre i Puig no serà perjudicial als interessos dels sanitaris catalans. Si ens falta als nostres rengles l'home actiu, que tenia la confiança dels titulars catalans, pensem que ocupa actualment un lloc distingit prop de les autoritats sanitàries de nostra terra que han d'estructurar els serveis anexas als Municipis catalans. Les nostres aspiracions, ressò de les doctrines mantigudes pel nostre antic company, seran escoltades pel Govern de Catalunya i segurament ateses.

Quan hom porta dintre la temença de perdre interessos i no pot obtenir satisfacció immediata al seu desig, és fàcil i segura la decepció. Si es posa l'Assemblea del 8 d'abril en els justos límits, llavors es pot veure que es donà compliment a l'única finalitat que esperaven els seus organitza-